

Адвокатска комора Србије поводом најављеног усвајања Закона о бесплатној правној помоћи и саопштења једног броја организација цивилног сектора, дана 03.11.2016. даје следеће

С А О П Ш Т Е Њ Е

Адвокатура Србије подржава иницијативу за усвајањем Закона о бесплатној правној помоћи у најкраћем могућем року, сматрајући да је то од важности не само због придруживања ЕУ већ, пре свега, због потребе да се свим лицима у Републици Србији омогући делотворан и једнак приступ правди, без обзира на њихов материјални положај или друга посебна својства. Адвокатска комора Србије истиче да Закон о бесплатној правној помоћи мора бити донет због корисника те бесплатне правне помоћи којима мора бити обезбеђен једнак правни положај. У изради Закона о бесплатној правној помоћи морају се поштовати европски стандарди у заштити људских права уз уважавање специфичних потреба и положаја потенцијалних корисника (сиромашних, жртава насиља, трговине људима или дискриминације ...).

Управо полазећи од највиших правних стандарда који важе у земљама Европске уније, адвокатура Србије указује да правну помоћ, па и бесплатну правну помоћ у земљама ЕУ, пружају адвокати. То право мора бити гарантовано и грађанима Србије зато што право на једнак приступ правди подразумева да бесплатна правна помоћ мора бити стручна, професионална и пружена од стране независног правног стручњака, а што адвокатура, као самостална и независна служба пружања правне помоћи јесте и што је више пута и доказала.

Положај адвокатуре уређен је Уставом РС и Законом о адвокатури, као самосталне и независне службе која се искључиво бави пружањем правне помоћи и такав уставноправни положај адвокатуре није резултат било какве жеља за „монопол“ па ниподаштавање ових чињеница је резултат непознавања положаја и улоге адвокатуре у демократском друштву.

Захтев једног броја организација цивилног друштва да им се омогући одређени положај у систему бесплатне правне помоћи, за удруживањем ради заједничког пружања бесплатне правне помоћи представља, у ствари, покушај стварања „привилегованог положаја“ за те организације и несумњиво указује да иза оваквог става стоји управо онај разлог који они покушавају да ставе на терет адвокатури Србије, а то је покушај остваривања личних економских интереса. Корисници бесплатне правне помоћи због свог положаја у друштву треба и морају да уживају посебну заштиту државе, а не да буду полуа организаторима јавних окупљања у време изборне или било које друге кампање.

На крају, организације цивилног сектора морају да дају јасан одговор на питање ко у њихово име грађанима пружа бесплатну правну помоћ. Ту правну помоћ пружају адвокати који имају посебне „ексклузивне“ уговоре и без икакве контроле од стране дисциплинских органа адвокатске коморе.

У 154 године од доношења првог Закона о правозаступницима у Србији знала су се правила о уређењу адвокатуре и иста су се увек поштовала и сваки покушај изједначења адвокатуре са организацијама цивилног сектора, синдикатима или правним клиникама на којима би корисницима бесплатне правне помоћи ту помоћ пружали студенти је супротно Уставу Србије и законима ове државе, а за адвокатуру свакако неприхватљиво.

ПРЕДСЕДНИК
АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ СРБИЈЕ

Драгољуб Ђорђевић, адвокат